

מתקנים מדבש

ונצחת צופים

ענייני ההקפות עם ספר התורה

הגבהת רגל אחת גדולה מאוד

בעל הקדושת יום טוב, אמר פעם בימים האחרונים של סוכות, כשאדם מגביה רגל אחת לרקוד בשמחת תורה, מתקן האדם יותר ממה שעשה מראש השנה עד אחר הימים טובים.

הנשמות מגן עדן מגיעות

מקובל לנו מאבותינו ז"ל ז"ע, אשר בלילי שמחת תורה, באות הנשמות מגן עדן לראות הקפות ושמחת התורה אצל בניהם.

בכי ושירות

שמעתי מזקני החסידים שבהקפה אחת בדינוב אצל הבני יששכר ז"ע היה יותר בכיות מכל הימים הנוראים ביחד. (רבינו בעל השפע חיים ז"ע)

כשהאח עושה שמחה

פעם אחת בשמחת תורה הבחין הרה"ק רבי נפתלי צבי מרופשיץ ז"ע בסבל פשוט, עם הארץ גמור, כשהוא שמח ביותר, פיו מלא שירה לכבודה של תורה ואין הוא נותן מנוח לכף רגלו, אלא, מרקד בכול עוז ותעצומות. אמור נא לי רבי יהודי – שאל הרבי – לשמחה מה זו עושה? וכי למדת תורה הרבה במשך השנה שאתה כה שמח לגומרה של תורה? אמנם לא – השיב הסבל – אולם אם אחי עושה שמחה, האם אין אני צריך לשמוח...?

מפרשת וזאת הברכה

תורה ציווה לנו משה מורשה קהלת יעקב: אדם יחידי אינו יכול לקיים את כל המצוות שבתורה, שכן ישנן מצוות שאינן נוהגות אלא אצל כהנים, ולוויים, מלך וכיוצא באלה, אולם בזמן שישראל כולם מלוכדים כאיש אחד ומחבבים איש את רעהו, אזי נחשב כל העם לגוף אחד וממילא נחשבות המצוות שעושה כל אחד כאילו נעשו על ידי כל ישראל, וזאת אומרת שכל אחד מישראל מקיים את כל המצוות שבתורה. זהו שאמר הכתוב 'תורה צוה לנו משה' שש מאות ואחת עשרה המצוות כמניין 'תורה', 'אשר צוה לנו משה' (שכן שתי המצוות 'אנכי' ו'לא יהיה לך' נאמרו מפי ה' יתברך בעצמו, ומשה ציווה לנו רק תרי"א מצוות) לא יוכלו להיות לנו ל'מורשה' נצחית ולא נוכל לקיים את כולם, אלא אם תהיה 'קהלת יעקב', שיהיו ישראל כולם מלוכדים כגוף אחד, זהו גם פשוטו של המאמר: 'ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה' (ירושלמי נדרים פ"ט ה"ד) לפי שרק על ידי אהבת ישראל אפשר לקיים את כל התורה.

הושענא רבה ושמחת תורה ג' ימים שמעמידין העולם

בשם הרה"ק רבי אהרן הגדול מפרמישלאן ז"ע שעל ג' הימים האלו הושענא רבה, שמיני עצרת ושמחת תורה עומד כל העולם כולו.

סגולה לכוון בתפילות

מקובל בשם הרה"ק החוזה מלובלין בשם הרה"ק רבינו הבעל שם טוב ז"ע מפי אליהו הנביא זכור לטוב, שמי שמתפלל כראוי לכוון באלו ג' הימים אז מסוגל להתפלל כל השנה בכוונה כראוי. (אבני זכרון)

הושענא רבה

הושע נ"א

מה שאנחנו מותפללין בימים האלו בשם הושענא וכן קורין ליום גמור החתימה יום הושענא רבה, נראה דהכוונה הוא הושענא היינו הושע לנו לקבל צעקתנו בנ"א ימים מר"ח אלול עד היום הנ"א, וגם הושענא-תושיע לנו ביום הנ"א, יום גמור החתימה, מסירת הפתקין, לטובה ולרחמים ולחיים ושלום וגאולה שלימה, אמן. (בני יששכר)

שמחת תורה

הכנה לאתה הראת

אמרו בשם צדיקים דכל ההכנות של ימים נוראים מט"ו באב או מראש חודש אלול או מראש השנה והתקיעות, עשרת ימי תשובה ויום הקדוש יום הכיפורים וימים שבין יום הכיפורים לסוכות וסוכות ומצות סוכה וארבעת המינים עם הלולב ויום הושענא רבה וחביטת הערבה, כל אלו העבודות הם רק הכנה לאתה הראת לדעת, שיוכל כל האדם לומר, 'אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו'.

בזכות הסוכה זוכים לתורה

מדוע נקבעה שמחת תורה לאחר חג הסוכות? מתרץ בעל חידושי הרי"ם ואומר: 'שבזכות הסוכה זוכים לתורה' שכן, במדרש תנחומא דרשו על הפסוק: 'והם תוכו לרגלך' ישא מדברתיך' – 'אלו ת"ח שמכותין רגליהם מעיר לעיר לשמוע דברי תורה. הרי לנו – אמר הרבי – שבשכר פסיעות וטרחת הרבה שהולכים מעיר לעיר לשמוע דברי תורה, זוכים לתורה. גם כאן, במצוות סוכה, כשהאדם מכתת רגליו, טורח ויוצא מביתו אל הסוכה, זוכה על ידי כך לתורה!...

קו הגעשמאק

חיוזוק, ואמונה

מתעדיכן בתדירות

גבוהה עם דרשות,

סיפורים, וניגונים

077-3249316

לע"נ איש החסד

משמח אלוקים

ואנשים הר"ר מנחם

מענדל ז"ל בן

יבלחט"א הר"ר בן

ציון גבריאל הי"ו לוק

ת.נ.צ.ב.ה.

קוראים נכבדים נהנתם, ההכמתם?

להוי ידוע כי הוצאות ההדפסה עולים

ממון רב, נא טלו חלק בהפצת העלון

הנכבד הזה, קחו חלק בהפצת תורה

ויראת שמים, ותתברכו בכל הברכות

האמורות בתורה, לתרומות וכל ענייני

הגליון ניתן לפנות בטל' 054-8559959

העלון מוקדש לזכות

רבי אריה חיים בן סלימה שולמית

שיחי' ובני ביתו להצלחה וסייעתא

דשמיא בכל העניינים

ולרפואת אורי בן אפרת

בתושחו"י

סיפור לשמחת תורה

ישועה בזכות השמחה עם התורה

מקובל היה בין חסידים, כי אם הרבי לוקח בידו את הפתק מיד הנכנס, אזי תבוא הישועה, אך אם הרבי אינו מושיט את ידו לקחת את הפתק אלא מורה להניחו על השולחן, סימן הוא כי אפסה תקווה חלילה...

נכנס החסיד, מושיט את ידו למסור את הפתק לידו של הרבי, ואולם הרבי מורה לו להניח את הפתק על השולחן. ידו של החסיד נשארת באוויר, מושטת בתחינה, אך על פני הרבי ארשת רצינית, והוא ממתין שהחסיד יניח את הפתק על השולחן.

החסיד קלט היטב את משמעות הדבר. ראשו נעשה סחרחר עליו וחושיו התערפלו. כשהוא משרך את רגליו אך בקושי, הצליח למצוא את דרכו החוצה מן החדר. תקוותו הגדולה נגזזה.

הגיע ליל שמיני עצרת. עומד החסיד בתוך מאות החסידים הצובאים על בימת הרבי, וליבו שבור. שמחת התורה אופפת את הכול. זקנים וצעירים רוקדים בעוז, והרבי מנצח על השמחה. אך החסיד שלנו אינו מסוגל להזיז את רגליו. מחשבותיו נשואות אל הנעשה בביתו ובמשפחתו. ושוא, עוברת בו מחשבה נוראה, כבר אירע הנורא מכול...

ופתאום התעשת והחל לומר לעצמו: "חסיד אתה? הלא שמחת תורה היום! כיצד תערבב את צערך האישי עם שמחת החג? הטל את עצמך אל תוך ים השמחה ויהי מה". לא הניח עוד למחשבותיו הקודרות להשבית את השמחה, ותיכף הצטרף למעגל הרוקדים. חיש מהר נבלע במעגלי הרוקדים, מחבק את ספר התורה, עיניו עצומות וכל-כולו שרוי בשמחה עילאית. כך רקד בשני ימי החג, והסירה את דעתו ממחלת בנו האהוב.

יצאו החגים, והרבי פנה לקבל את אורחיו הרבים קודם שובם לבתיהם. בין הבאים היה גם החסיד שלנו, שבא לקבל את ברכת הדרך. על בנו כבר לא הזכיר דבר. ברור היה לו כי עליו לקבל את הגזירה באהבה.

הפעם קיבלו הרבי בפנים מאירות ואמר: "בפעם הראשונה שנכנסת וביקשת בעבור בןך, לא ראיתי שום דרך להצילו; ואולם כאשר בשמחת תורה התעלית על עצמך, הגברת את הנשמה על הגוף ושמחת בשמחת התורה באמת – קרעת את גזר הדין ובנך יצא מהמשבר ורפואתו קרובה לבוא!".

את הסיפור הזה סיפר הריי"צ מליובאוויטש, ואמר: בחסיד הזה נתקיים המאמר 'שמחה פורצת גדר'.

הבעת פניו של הרופא שעמד ליד מיטת הילד הייתה קפואה. בימים האחרונים ביקר אותו כמה וכמה פעמים, נתן תרופות והמליץ על דרכי טיפול, אך מצבו של הילד החמיר והלך. הורי הילד ציפו בחרדה למוצא פיו של הרופא, אך זה מיעט במילים והסתפק בהבעת איחול לרפואה שלמה.

ההורים הבינו כי מחלת בנם אנושה, וכי הרופא מרים ידיים. מתברר שרק נס ישיב את הילד לחיים בריאים.

האב נמנה עם חסידי הרבי מהר"ש (רבי שמואל) מליובאוויטש. הוא ידע כי רק דרך אחת נותרה לפניו להציל את בנו – לנסוע לליובאוויטש, לבקש את ברכת הרבי. החששות מילאו את ליבו: כיצד יוכל לעזוב את בנו ואת משפחתו, בשעה שאינו יודע מה יהיה ביום המחר? אך באין ברירה נפרד בלב כבד מבנו וממשפחתו ויצא למסעו.

הנסיעה ארכה כמה ימים, ולקראת חג הסוכות הגיע לליובאוויטש ופנה לבית מדרשו של הרבי. ידע החסיד כי בימי החגים הרבי אינו מקבל אורחים ל'יחידות'. עמוס הוא בעבודת הקודש, בהמשכת שפע לכלל ישראל, שהרי במועדי חודש תשרי נקבעת ההשפעה לכל השנה בגשמיות וברוחניות.

ואולם שאלת חיים יש כאן. החסיד החל לדחוק בגבאי שיקבע לו בדחיפות 'יחידות' עם הרבי. תחילה השיב הגבאי: "אי-אפשר. אין איש נכנס בחגים ל'יחידות'. עליך להמתין עד אחרי החגים". החסיד, שהיה מוכן מראש לתשובה השלילית, החל להרעיף תחנונים ולדבר על ליבו של הגבאי, כי מצבו של הילד בכי רע ותקוותו היחידה היא לקבל ברכה מפי הרבי ב'יחידות'.

התרכך ליבו של הגבאי, והוא קבע לחסיד 'יחידות' באחד מימי חול המועד סוכות. ליבו הדואב והשבור של החסיד התעודד מעט, ובהתרגשות החל להתכונן לכניסתו לחדר הרבי.

אווירת החג ממלאת את החצר. נהרת שמחה על פני כולם. לחג הסוכות באו אורחים רבים, לחזות בפני רבם ברגל ולשמוע דברי חסידות חדשים מפיו. אלו, לצד בני המקום, יושבים בצוותא להתנועעויות חסידיות, אומרים 'לחיים', ומדי פעם פוצחים בשיר ויוצאים במחול.

ואילו החסיד שלנו יושב מהורהר בקצה השולחן. עיניו הדומעות כאילו אינן רואות את הנעשה סביבו. ליבו המכווץ רחוק לגמרי משמחת החג. מועד ה'יחידות' קרב, והחסיד עומד דרוך ומוכן ליד מפתן חדרו של הרבי, ספר התהילים בידו האחת ופתק הבקשה בידו השנייה.

נא להתפלל לרפואת זקני הרה"ג יצחק בן צילה שליט"א לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

העלון מוקדש לזכות אורן בן פרח ודליה בת פרח להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות

העלון מוקדש לזכות רפאל בן הדר להצלחה בכל העניינים ולע"נ אברהם דוד חי ז"ל בן יבלחט"א יקותיאל יהודה נלב"ע י"ב תמוז תשפ"ד ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לע"נ האישה החשובה בעלת החסד הדגולה מרת חיה קראוז בת אלקה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ איש החסד והחינוך הבלתי נשכח הרה"ח ר' חיים שרגא פאווייל ב"ר מיכאל שר צ"ל נלב"ע ז' אייר תשע"ב ת.נ.צ.ב.ה.